

- 3) Är det tillåtet enligt artikel 7 i direktiv 2000/78 att endast föreskriva ett särskilt föregående skydd mot uppsägning som endast gäller för människor med funktionshinder som är arbetstagare, men emellertid inte för tjänstemän med samma funktionshinder?
- 4) Om den första och den tredje frågan besvaras nekande: Kräver iakttagandet av de folkrättsliga och gemenskapsrättsliga bestämmelserna mot bakgrund av ovanstående faktiska omständigheter att det av den nationella lagstiftaren föreskrivna särskilda föregående skyddet mot uppsägning av människor med funktionshinder som är arbetstagare även är tillämpligt på tjänstemän med samma funktionshinder?

⁽¹⁾ EUT L 303, s. 16.

Överklagande ingett den 29 juli 2015 av Stichting Woonlinie m.fl. av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 maj 2015 i mål T-202/10 RENV, Stichting Woonlinie m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-414/15 P)

(2015/C 337/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (ombud: P. Glazener, advocaat, och L. Hancher, hoogleraar)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva beslutet (från tribunalens sjunde avdelning av den 12 maj 2015 i mål T-202/10) helt eller delvis, i enlighet med de anförda grunderna,
- återförvisa målet till tribunalen för en ny prövning i enlighet med domstolens rättstillämpning, och
- förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna i målet vid domstolen samt i målet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Enligt den första grunden har tribunalen åsidosatt unionsrätten, gjort en felaktig bedömning av de relevanta omständigheterna och brustit i motiveringen av beslutet, genom att bedöma att sökandenas invändningar i själva verket gällde en artikel 17-skrivelse och att tribunalens prövning inte kunde omfatta denna. Genom sin bedömning bortser tribunalen från att, såsom följer av artikel 108.1 FEUF, rättsföljderna av beslutet måste motiveras av det faktum att situationen tidigare var oförenlig med fördraget. Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av TF1-domen, genom att sluta sig till att dess prövning av det angripna beslutet ska begränsas till frågan huruvida kommissionen har gjort en korrekt bedömning av förenligheten hos den befintliga stödregleringen efter de ändringar som gjorts efter de förbindelser som Nederländerna ingått.

Enligt den andra grunden har tribunalen åsidosatt unionsrätten, gjort en felaktig bedömning av de relevanta omständigheterna och brustit i motiveringen av beslutet, genom att bedöma att de av kommissionen föreslagna åtgärderna inte kan prövas av tribunalen eftersom detta endast utgör förslag och det är de nederländska myndigheternas godtagande som ger åtgärderna deras bindande karaktär.

Överklagande ingett den 29 juli 2015 av Stichting Woonpunt m.fl. av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 maj 2015 i mål T-203/10 RENV, Stichting Woonpunt m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-415/15 P)

(2015/C 337/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, tidigare Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (ombud: P. Glazener, advocaat, och L. Hancher, hoogleraar)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva beslutet (från tribunalens sjunde avdelning av den 12 maj 2015 i mål T-203/10) helt eller delvis, i enlighet med de anförda grunderna,
- återförvisa målet till tribunalen för en ny prövning i enlighet med domstolens rättstillämpning, och
- förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna i målet vid domstolen samt i målet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Enligt den första grunden har tribunalen åsidosatt unionsrätten, gjort en felaktig bedömning av de relevanta omständigheterna och brustit i motiveringen av beslutet, genom att bedöma att sökandenas invändningar i själva verket gällde en artikel 17-skrivelse och att tribunalens prövning inte kunde omfatta denna. Genom sin bedömning bortser tribunalen från att, såsom följer av artikel 108.1 FEUF, rättsföljderna av beslutet måste motiveras av det faktum att situationen tidigare var oförenlig med fördraget. Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av TF1-domen, genom att sluta sig till att dess prövning av det angripna beslutet ska begränsas till frågan huruvida kommissionen har gjort en korrekt bedömning av förenligheten hos den befintliga stödregleringen efter de ändringar som gjorts efter de förbindelser som Nederländerna ingått.